

НАШЕ ЖИТТЯ

№ 2-3 — 2024

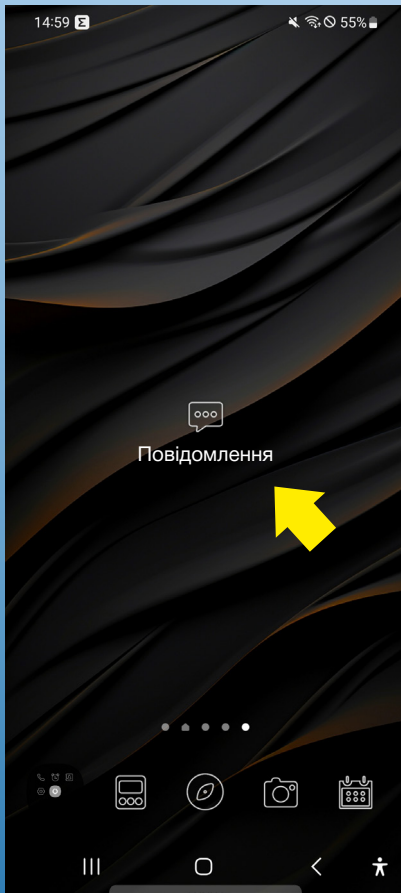

**ВЕЛИКЕ ЗАХОПЛЕННЯ
ПЕРЕРΟΣЛО
В УЛЮБЛЕНУ ПРОФЕСІЮ**

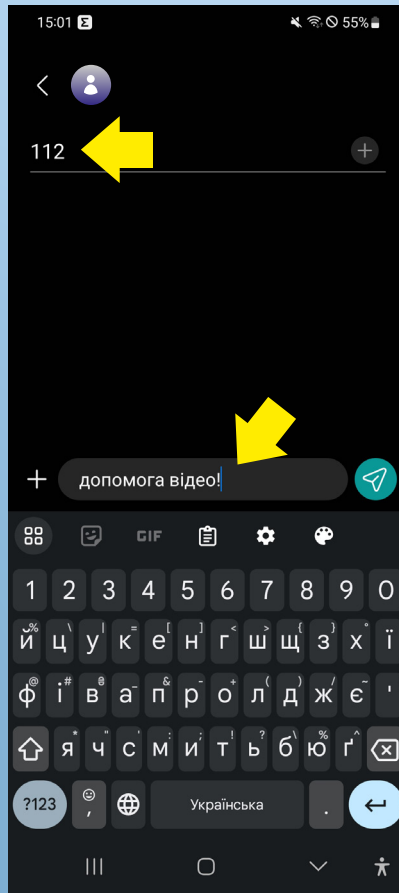
ІНТЕРВ'Ю З ЛАУРОЮ ІВАЩЕНКО

Цей номер легко запам'ятати: 112

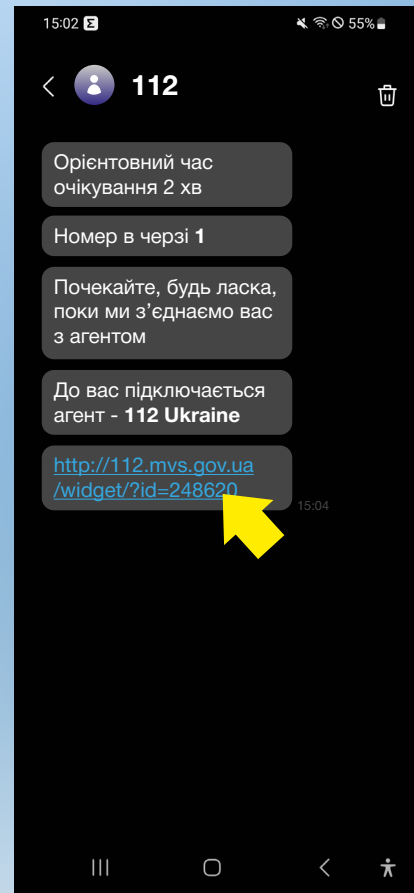
Як діяти, щоб викликати службу 112 з жестомовним диспетчером стор. 10

1. Вибрати функцію «повідомлення»

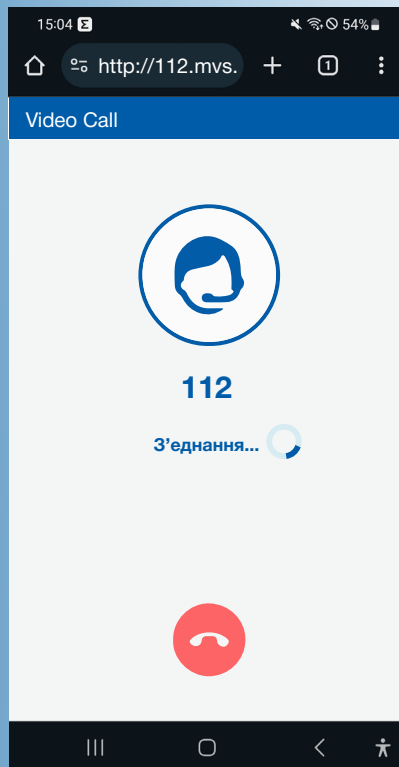
2. Кому: 112
3. Текст: **допомога відео**

4. Декілька повідомлень отримуєш, але чекаєш поки з'явиться посилання (підкреслено), натискаєш

5. З'являється вікно із зеленою трубкою, натискаєш

6. З'являється червона трубка і знак очікування, терпіння!

7. Відкривається 2 вікна, твоє – маленьке внизу і посередині більше – жестомовного диспетчера

Розмова триває до 15 хвилин, маєте назвати:

- подія (пожежа, що болить, ДТП)
- адреса, де це сталося,
- чи є постраждалі? Діти?

Після закінчення розмови ваші дані будуть передані в служби реагування:

- Поліція
- Швидка
- Рятувальники
- Служба газу

Шановні читачі!

Не було можливості за браком часу випустити газету в лютому, в березні... Отже, ми нарешті прийдемо до вас у квітні...

А за вікном весна буяє і дарує надію на краще. Адже ще одну зиму пережили – не просту зиму, воєнну. Дивимося на розквіт природи і молимося з усього серця, щоб сталося диво і припинилася трагічна битва, відійшла у минуле ця страшна реальність... Але ж ні, вона триває і триває, випробовує нас на міцність, на незламність.

І знову й знову згадуються пророчі рядки Василя Симоненка:

*«Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права».*

З повагою редактор «НЖ»

Анонси:

10 Цей номер легко запам'ятати: 112

про створення в Україні системи виклику допомоги, яка ефективно координує роботу різних служб та надає глухим особам безпешкодний доступ до таких послуг;

12 Коли мрія стала реальністю

вибір подальшого життєвого шляху залишається дуже важливим питанням для молоді, і наша розповідь – про Нелю БОНДАР (ШОВКУН), якій вдалося здійснити мрію;

17 Німеччина вітає першу глуху депутатку

у німецький парламент прийшла перша глуха депутатка – Хейке Хойбах.

ГАЗЕТА ПРОМАЙСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ АСОЦІАЦІЇ РАЙОНА ОРГАНІЗАЦІЇ ОСБ З НЕВАДНІ СПО З СЛІМ «КРИЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

Комп'ютерний набір і верстка виконані відділом організаційної та видавничої роботи виконавчого апарату ЦП УТОГ
Реєстраційний № 753, серія КВ, від 28 липня 1994 р.
Адреса редакції: 03150, м. Київ-150, вул. Велика Васильківська, 74.

Газета видається з 1967 року,
виходить раз на місяць
№ 02-03 (2551-2552)
Лютий-Березень 2024

Редактор
Н. КАМЕНЬКА
Комп'ютерна верстка та дизайн
П. МОРГУНОВ

ourlife@ukr.net

ourlife.utog@gmail.com

<https://utog.org/ourlife>

<https://t.me/ourlifeinua>

<https://www.facebook.com/ourlife.utog/>

Велике захоплення переросло в улюблену професію

Нещодавно вчителька Хмельницької спецшколи № 33 **Лаура ІВАЩЕНКО** відзначила ювілейну дату, але сьогодні наша розмова з нею — не про ювілей, а про непросте сьогоднішнє і про унікальну місію педагога, завдяки якій життя має особливий сенс і мету

— У лютому виповнилося два роки з трагічної дати — початку повномасштабної агресії росії проти України. Чим Вам особисто запам'яталося 24 лютого? Які були почуття та емоції? Як сприйняли те, що відбувається, Ваші діти, учні, колеги?

— Ранок 24 лютого я добре пам'ятаю, наче це було вчора... Четвер, ще зовсім рано, а на телефоні вже кілька пропущених дзвінків. Дзвінок від колеги: «Лауро, ВІЙНА!». І страх, і розпач, і жах невідомості — все змішалось в одну мить. Що робити? Як жити далі? Що на нас чекає?

У той день на роботу ніхто не вийшов, всі працювали дистанційно. Тривога та невідомість передалися і дітям, які наперебій запитували: «Лауро Дмитрівно, скажіть, в Україні війна?», «Чому у нас війна?», «Це правда, що війна?» — питання сипалися з усіх боків, а я не мала на них відповідей. Відчуття відповідальності за інших і перш за все — за своїх трьох синів, змусило шукати рішення. Тому, як би страшно не було в той час, я змушена була взяти себе в руки і перебратися з дітьми у більш спокійне місце — у своє улюблене село.

— А Хмельницька спецшкола № 33, де Ви працюєте, продовжувала навчальний процес? Коли на базі школи розпочалася робота Штабу з надання допомоги глухим біженцям? Зараз робота Штабу триває?

— Навчальний процес у нашій школі відбувався дистанційно, оскільки страшні події змушували думати перш за все про безпеку кожної дитини.

Штаб з надання допомоги глухим біженцям розпочав свою роботу у перші дні повномасштабної війни. Велика кількість людей із порушеннями слуху, які вимушені були покинути свої домівки на сході і в центрі країни, зупинялася у нашій школі, що стала тимчасовим прихистком для них. Директор школи Галина Воробель організувала роботу Штабу таким чином, щоб був зв'язок і з владою, і з

“ Четвер, ще зовсім рано, а на телефоні вже кілька пропущених дзвінків. Дзвінок від колеги: «Лауро, ВІЙНА!». І страх, і розпач, і жах невідомості — все змішалось в одну мить. Що робити? Як жити далі? Що на нас чекає? „

“ Велика кількість людей із порушеннями слуху, які вимушені були покинути свої домівки на сході і в центрі країни, зупинялася у нашій школі, що стала тимчасовим прихистком для них... ”

волонтерами. Штаб і досі працює і при необхідності може знову виконувати роль прихистку для людей із порушеннями слуху.

— **До школи приходять на навчання діти з тимчасово окупованих територій або з районів, які сильно обстрілюються і небезпечні для життя. Є труднощі із забезпеченням їх житлом і з адаптацією в новому шкільному колективі?**

— Школа надає освітні послуги всім дітям, які потребують допомоги і є внутрішньо переміщеними особами. Серед учнів із порушеннями

слуху є переселенці з Херсону, Запоріжжя, яких радо приймають у колектив самі школярі із порушеннями слуху, що пришвидшує їх інтеграцію у нову громаду. Всі діти, які переїхали до нас навчатися, вже облаштувалися у рідних, друзів та знайомих, і поки гострих потреб у забезпеченні житлом у них немає.

— **Ви самі коли вперше прийшли до Хмельницької спецшколи № 33? Чому обрали саме роботу вчителем? Розкажіть трохи за себе: де народилися, навчалися, чи працювали на іншій роботі до приходу в школу?**

— Народилася я у Хмельницькому, в родині глухих батьків (я представниця вже третього покоління нашої сім'ї, яке має порушення слуху). У сім'ї я була єдиною дитиною. Пам'ятаю, як ще змалечку розкладала свої іграшки та проводила з ними заняття — це була моя улюблена гра, моє велике захоплення, яке згодом, через роки, переросло у професію вчителя.

Після закінчення масової школи вступила до Університету «Україна», де навчалася на соціального працівника, але, прийшовши у 2005 році на роботу вихователькою до спецшколи № 33, зрозуміла, що саме тут моє місце. Далі ще був Університет імені М.П. Драгоманова, який я закінчила та здобула кваліфікацію сурдопедагога, що дозволило мені викладати у школі.

— Зараз Ви відомі як одна з найдосвідченіших викладачок української жестової мови. Але це новий предмет, який з'явився у спеціальних школах для дітей з порушеннями слуху лише у 2006 році... З якими труднощами довелося стикнутися на початку і як працюється зараз?

— На початку своєї роботи, коли мені доручили викладати предмет УЖМ, маючи лише знання своєї рідної мови, я відчувала великі труднощі, оскільки на той час крім програми і посібника для вчителя нічого не було. Потрібно було витратити багато часу для підготовки до уроків, враховуючи, що досвіду роботи у мене не було.

Все змінилося, коли почали проводитися курси УЖМ, які допомогли отримати додаткові знання з методики викладання предмета. Завдяки курсам я познайомилася з вчителями з різних міст, зараз підтримую зв'язок з ними. Поєднання теорії та практики допомагає покращити якість уроків, а великий досвід роботи сприяє накопиченню знань, умінь і навичок, з якими я радо ділюся з усіма, хто їх потребує.

— У результаті Вашої співпраці з колегою з Криворізької спецшколи Ольгою Білановою

стало можливим здійснити у 2022 році, попри всі складні обставини, важливу розробку Державного стандарту з предмета «Українська жестова мова» для 5-6 класів для дітей глухих і зі зниженим слухом. Бажаю Вам, Лауро Дмитрівно, і надалі продовження плідної співпраці і подальшої успішної роботи в мирній і квітучій Україні!

— Щиро дякую за таку оцінку, мені дуже приємно. Так, мирного неба і мирної праці нам усім!

“ Все змінилося, коли почали проводитися курси УЖМ, які допомогли отримати додаткові знання з методики викладання предмета. Завдяки курсам я познайомилася з вчителями з різних міст, зараз підтримую зв'язок з ними „

Відбувся V пленум Центрального правління ГО «УТОГ»

27 березня 2024 року було сонячно, тепло і напрочуд тихо — не так, як у попередні дні, коли Київ здригався від обстрілів і без кінця лунала повітряна тривога. Це, безумовно, сприяло успішному проведенню V пленуму ЦП УТОГ. Відбувся він уже звично — у дистанційному режимі, за допомогою засобів відеозв'язку на платформі ZOOM.

Особливої урочистості надав заходу відеозапис Гімну України у виконанні театру міміки та жесту “Райдуга”. Коли відлунали його символічні слова, голова Українського товариства глухих Ірина ЧЕПЧИНА повідомила про наявність кворуму (26 членів Центрального правління УТОГ з 30, а також 4 члени ЦРК УТОГ з 5) та оголосила про початок роботи пленуму.

У його роботі також брали участь керівники обласних організацій та виробничих підприємств УТОГ, які не є членами Центрального правління, і керівники структурних підрозділів виконавчого апарату ЦП УТОГ.

На запрошення президії ЦП УТОГ у роботі пленуму взяла участь гостя — директорка Київського фахового коледжу прикладних наук Ганна ЩУЦЬКА, яка у своєму виступі наголошала на плідній багаторічній співпраці очолюваного нею закладу вищої освіти і ГО «УТОГ», подякувала за допомогу і підтримку молоді з порушеннями слуху і побажала учасникам пленуму успішної роботи.

Далі на розгляд і затвердження пленуму було винесено організаційні питання — про порядок денний, регламент, обрання редакційної та лічильної комісій, а також секретаріату пленуму.

Затверджено наступний порядок денний:

1. Про результати роботи Українського товариства глухих за 2023 рік та пріоритетні завдання на 2024 рік.

Доповідають: Тетяна КРИВКО
Віктор ШЕВЧУК
Сергій КОТЕЛЬЯНЕЦЬ

2. Про затвердження звіту про виконання бюджету Українського товариства глухих за 2023 рік.

Доповідає: Олена БУТЕНКО

3. Про затвердження бюджету Українського товариства глухих на 2024 рік.

Доповідає: Олена БУТЕНКО

4. Про результати перевірки Центральною ревізійною комісією УТОГ діяльності президії та виконавчого апарату ЦП УТОГ за 2023 рік.

Доповідає: Світлана ВЕРГЕЛЕС

5. Про роботу президії Центрального правління УТОГ за 2023 рік.

Доповідає: Світлана ВІСКУШЕНКО

6. Про обрання заступників голови ЦП УТОГ на наступний період.

Доповідає: Ірина ЧЕПЧИНА

7. Про обрання членів президії ЦП УТОГ на наступний період.

Доповідає: Ірина ЧЕПЧИНА

8. Інші питання.

Після розгляду організаційних питань слово почергово було надано першій заступниці голови ЦП УТОГ Тетяні КРИВКО, заступнику голови ЦП УТОГ з економічних питань Віктору ШЕВЧУКУ та заступнику голови ЦП УТОГ з питань управління майном УТОГ Сергію КОТЕЛЬЯНЦЮ для співдоповідей з першого питання порядку денного «Про результати роботи Українського товариства глухих у 2023 році та пріоритетні завдання на 2024 рік».

Їхні чіткі та інформативно насичені презентації містили багато цифр і фактів, які підтверджували, що незважаючи на воєнний стан і значні труднощі ГО «УТОГ» продовжує виконувати свої статутні завдання і знаходить шляхи розв'язання складних проблем і викликів. Упевнитися в цьому ви можете особисто, переглянувши на сайті УТОГ презентацію «Річний звіт про діяльність ГО УТОГ за 2023 рік» за посиланням:

<https://utog.org/zviti/richnij-zvit-pro-diialnist-ukrainskogo-tovaristva-gluhih-u-2023-roci>

Далі учасники пленуму перейшли до обговорення доповідей першої заступниці ЦП УТОГ та заступників голови ЦП УТОГ з першого питання порядку денного.

У ході обговорення доповідей виступили: директорка Хмельницької спеціальної загальноосвітньої школи № 33 Галина ВОРОБЕЛЬ, головиня Дніпропетровської обласної організації УТОГ Ірина ТРОЯН, головиня Чернівецької обласної організації УТОГ Людмила ДУБРОВІНА, директорка Лубенського УВП УТОГ Олена ОХРИМЕНКО, головиня Черкаської обласної організації УТОГ Ольга ПЕТРОВА, директор Кропивницького УВП УТОГ Геннадій КОЛОДЬКО, головиня Сумської обласної організації УТОГ Олеся КОВТУН, директорка Чернігівського УВП УТОГ Людмила ЗУБРИЦЬКА, головиня Івано-Франківської обласної організації УТОГ Кароліна БЕЛОУСОВА, в.о. голови Запорізької обласної організації УТОГ

Олена СЕМЕНЮТЕНКО та головиня Всеукраїнської ради ветеранів УТОГ Світлана ЛУК'ЯНОВА. Їхні виступи стали яскравим свідченням тої важливої роботи, яка проводиться в регіонах для захисту прав глухих і надання їм усебічної допомоги.

Наступними у порядку денному пленуму були фінансові питання «Про затвердження звіту про виконання бюджету Українського товариства глухих за 2023 рік» та «Про затвердження бюджету Українського товариства глухих на 2024 рік», з якими виступила головиня бухгалтерка ЦП УТОГ Олена БУТЕНКО.

Далі головиня Центральної ревізійної комісії УТОГ Світлана ВЕРГЕЛЕС доповіла про результати перевірки Центральною ревізійною комісією УТОГ діяльності президії ЦП УТОГ та виконавчого апарату ЦП УТОГ за 2023 рік. Вона підкреслила, що є дуже багато позитивних моментів в діяльності УТОГ, і внесла низку пропозицій для покращення роботи.

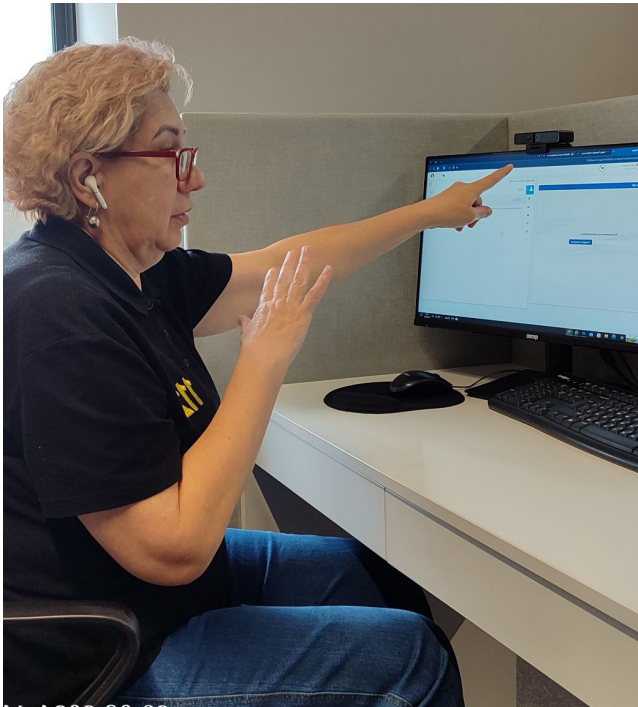
Слово для доповіді з п'ятого питання порядку денного «Про роботу президії Центрального правління УТОГ за 2023 рік» було надано керівниці апарату голови Центрального правління УТОГ Світлані ВІСКУШЕНКО.

З наступними питаннями порядку денного «Про обрання заступників голови Центрального правління УТОГ на наступний період» і «Про обрання членів президії ЦП УТОГ на наступний період» виступила голова Українського товариства глухих Ірина ЧЕПЧИНА, яка запропонувала залишити склад цих органів без змін, оскільки їхні вибори відбулися лише 5 місяців тому.

З метою матеріальної підтримки членів Центральної ревізійної комісії УТОГ, які здійснюють значний обсяг роботи на громадських засадах, було прийнято рішення про їх заохочення.

На цьому V пленум Центрального правління ГО «УТОГ» завершив свою роботу.

Цей номер легко запам'ятати: 112

Не один рік в Україні тривали розмови про необхідність створення системи виклику допомоги, яка б ефективно координувала роботу різних служб та оперативно реагувала на ситуації надзвичайного характеру. До того ж для глухих людей важливо мати безперешкодний доступ до таких послуг. Були неодноразові спроби, проекти, впровадження, але всі вони з різних причин були нетривалими.

Але, як говориться, краще пізніше, аніж ніколи... Отже, від липня 2023 року в Україні впроваджено єдиний номер допомоги 112. Тепер громадяни замість набору різних номерів екстрених служб можуть набрати один цей номер та отримати необхідну допомогу в якнайшвидший термін.

Безумовно, що саме сьогодні, в умовах війни вкрай важливо мати такий єдиний центр

реагування на всі небезпеки, які чатують у такій складній ситуації. Саме центр 112 виступає у ролі такого механізму, забезпечуючи швидкий та організований відгук на екстрені виклики.. А для людей з порушеннями слуху чи мовлення важливим є те, що звернувшись на лінію Служби 112 вони спілкуватимуться за допомогою відеозв'язку з операторами, які володіють жестовою мовою.

Для отримання допомоги жестомовній особі необхідно відправити смс-повідомлення на номер 112 і очікувати посилання на з'єднання з оператором, який володіє жестами і зможе з'ясувати, з якими проблемами звернулася людина. Далі запити скеровують до необхідних підрозділів (поліції, швидкої допомоги, пожежників, ДСНС), які надають допомогу в тій чи іншій надзвичайній ситуації. Скрини із зображеннями поетапних кроків, як жестомовній людині зробити такий виклик, ви можете побачити на 2 сторінці обкладинки «НЖ».

За пів року, що минули з часу відкриття Служби 112, її оператори опрацювали вже майже мільйон викликів громадян, зокрема близько 10 тисяч таких викликів жестовою мовою. (До речі, оператори служби також володіють іноземними мовами).

Наразі лінія 112 працює вже у двох макро-регіонах України — центральному та західному. Як розповів заступник Міністра внутрішніх справ Леонід Тимченко, від 1 травня 2024 року у Дніпрі має запрацювати центр Служби 112, який покриватиме регіони на сході України. А вже у вересні планується відкрити четвертий центр, який базуватиметься в Одесі,

саме він покриватиме південні регіони.

Загалом, відповідно до графіка Міністерства, до кінця грудня 2024 року планується поширити роботу Служби 112 на території всієї України.

Сьогодні вже можемо впевнено казати, що лінія 112 — це про комфорт та доступність. Один виклик дає можливість звернутися одразу до декількох служб, це значно пришвидшує процес надання допомоги.

При цьому, номери профільних екстрених служб 101, 102, 103 і 104 (кожна окремо, як

було раніше) продовжать працювати і після 2024 року.

Нещодавно спеціалісти Центрального управління ГО «УТОГ» відвідали диспетчерський центр служби 112 в Києві, де ознайомилися з його роботою, з тим як тут організоване позмінне чергування трьох перекладачів жестової мови.

Висловлюємо вдячність перекладачці жестової мови вищої категорії Марині Ліферовій, яка працює в цьому центрі, за допомогу в отриманні інформації.

Коли мрія стала реальністю

Для цьогорічних випускників, як і для тих, хто закінчував школу у минулі роки, вибір подальшого життєвого шляху залишається дуже важливим питанням, до того ж ускладненим воєнним лихоліттям. Але попри все триває навчання, юнаки і дівчата роблять свій вибір, вступають до закладів вищої освіти і, подолавши чимало труднощів, нарешті отримують омріяний диплом. Але далі не все складається так, як би хотілося, і тоді диплом кладеться на полицю, а молодий спеціаліст працює зовсім не за тим фахом, який він так довго і важко здобував...

Проте є приємні винятки, коли молоді з порушеннями слуху вдається досягти своєї мети не лише в навчанні, а й у подальшій роботі за фахом. Яскравий приклад — **Неля БОНДАР (ШОВКУН)**, яка працює лікарем-стоматологом в одній зі столичних клінік.

— **Нелю, що сприяло тому, що Ви обрали таку досить складну і відповідальну професію?**

— Одного разу, коли я супроводжувала свою маму до стоматолога, я вперше побачила лікаря, який, до речі, був глухим, — професіонала у своїй справі. Він з легкістю і дуже вправно робив свою роботу, на це було приємно дивитися, а особливо, коли він закінчив свою роботу і я побачила усмішку на вустах мами. Мені теж захотілося працювати так, щоб бачити усмішки на вустах людей, яким я допомагаю.

— **Як Ви дізналися про те, що за стоматологічною спеціальністю глухим можна навчатися не лише в Херсоні, а й у Києві?**

— Насправді дуже просто: з періодичного видання УТОГ «Наше життя», в якому було опубліковано новину про можливість здобути освіту за фахом «ортопедична стоматологія» у Міжнародному медичному коледжі — у Києві, у місті, де я живу. Це було дуже несподівано і ще раз переконало мене у прагненні здобувати цю спеціальність, та ще й у Києві.

— **Чим запам'яталися Вам студентські роки?**

— Тут важко бути оригінальною, бо студентські роки для всіх є цікавими, незабутніми, неповторними, адже ми стали вже дорослими, але з легким сприйняттям світу.

— **Так склалося, що Ви зустріли в коледжі свого майбутнього чоловіка — Владислава. До цього Ви з ним не були знайомі?**

“ Мені теж захотілося працювати так, щоб бачити усмішки на вустах людей, яким я допомагаю „

“ Це було взагалі якось магічно — зустріти людину, мрію свого життя, та ще й майбутнього колегу по роботі „

— З моїм чоловіком ми познайомилися у коледжі. Це було взагалі якось магічно — зустріти людину, мрію свого життя, та ще й майбутнього колегу по роботі. До речі, хочу сказати про великі професійні успіхи мого чоловіка, який зараз працює зубним техніком-оператором CAD/CAM (це високотехнологічний інструмент цифрової стоматології).

— **З дев'яти глухих студентів, які навчались разом з Вами, хто працює за здобутим фахом?**

— Сумно констатувати, але, на жаль, ми тільки удвох з моїм чоловіком працюємо за спеціальністю.

— **Як Ви прийняли рішення вступати до медичного університету? Як вдалося скласти іспити, чи великий був конкурс?**

— Коли я закінчила навчання у коледжі, я навіть не думала зупинятися. Мені дуже хотілося здобути вищу освіту і стати лікарем-стоматологом. Це був виважений, осмислений вибір, тому важкі вступні іспити не стали перешкодою до наближення своєї мрії. Пам'ятаєте, я говорила про бажання дарувати людям усмішки, не тільки естетичні, а й душевні. Отож труднощі не лякали.

— **Під час навчання у закладах вищої освіти у глухих студентів виникає багато проблем з отриманням інформації під час лекцій, практичних занять, іспитів тощо. Як Ви їх вирішували під час навчання в університеті?**

— Щодо самого процесу навчання, у нашому університеті була налагоджена комунікація на досить високому рівні — лекції супроводжувалися змістовними та масштабними презентаціями, які суттєво допомагали сприймати інформацію. А практичні заняття на те і практичні, можна не говорити, але доволі впевнено демонструвати на практиці вивчений матеріал.

— **Отримавши диплом лікаря-стоматолога, Ви одразу почали працювати за фахом?**

— Мої перші професійні кроки були напряму пов'язані зі здобутою спеціальністю, про-

“ Це був виважений, осмислений вибір, тому важкі вступні іспити не стали перешкодою до наближення своєї мрії „

те більше з теоретичною стороною. Поясню. Після закінчення університету я влаштувала-ся на роботу у цьому ж університеті на кафедрі дитячої терапевтичної стоматології. Проте весь час мені дуже хотілося розпочати лікарську практику. І от уже майже три роки я працюю у приватній клініці.

— **Як прийняли Вас в колективі? Чи завжди є порозуміння з пацієнтами?**

— Мені дуже пощастило з колегами. Вони напрочуд приятні, завжди діляться професійним досвідом і завжди дякують за мою допомогу у спілкуванні з пацієнтами з порушеннями слуху і мови.

— **Як лікар-практик, які поради Ви хотіли б надати нашим читачам?**

— Як лікар-практик і просто як людина бажаю усім ніколи не зраджувати своїй мрії, не боятися ніяких труднощів і життєвих перешкод, завжди пам'ятати, що є люди, яким набагато важче, аніж людям з порушеннями слуху. Будьте уважними, добрими, чуйними й ви обов'язково зустрінете людей, які до вас будуть уважними, добрими та чуйними. Гарних людей набагато більше, ніж поганих. І бережіть своє здоров'я.

— **Дякуємо, Нелю, і бажаємо Вам подальших успіхів і добрих людей поруч!**

«Ми долаємо виклики, які стоять на цьому шляху, вчимо і вчимосся водночас»

Так стверджують в Національній комісії зі стандартів державної мови, яка вже має перший досвід складання іспиту з української мови особою з порушеннями слуху

Нещодавно Кабмін ухвалив мовну програму, згідно з якою до 2030 року 100% держслужбовців та посадових осіб мають опанувати українську мову як державну відповідно до вимог правопису та інших стандартів.

Втім, варто згадати, що це вимога не лише сьогодення, а й минулого. Ще 106 років тому, 24 березня 1918 року Центральна Рада прийняла закон про обов'язкове використання в установах державної української мови. Минуло понад століття і ми знову повертаємося до цього питання...

Протягом не одного століття покоління українців піддавалися примусовій русифікації, українська мова викреслювалася з навчальних програм, рідну мову великого європейського народу висміювали, як менш цінну і «селюцьку»...

Нелегка ситуація зі знанням рідної мови й серед осіб з порушеннями слуху, адже в більшості спеціальних шкіл, а також у технікумах, де були спецгрупи глухих, вона навіть не згадувалася у навчальних програмах.

Попри всі ці труднощі, забезпечення рівних прав осіб з інвалідністю при перевірці знань рідної мови є одним із пріоритетних завдань Національної комісії зі стандартів державної мови.

Пройшовши майже навмання перші кроки в

напрацюванні документів, в організації першого іспиту для претендентки з порушеннями слуху, 29 лютого 2024 року Нацкомсія підписала меморандум про співпрацю з УТОГ. І цього ж дня на сайті Національної комісії зі стандартів державної мови розміщено роз'яснення щодо процедури складання іспиту жестовою мовою.

Для проходження іспиту треба подавати заявку й проходити іспити в спеціальних закладах, які є в переліку.

Днями Національна комісія затвердила на нараді 2 варіанти тексту для жестомовних здобувачів. Про те, як саме пропонується проводити іспити, розповідає перекладачка жестової мови вищої категорії Марина ЛІФЕРОВА, яка була консультанткою при розробці «Інструкції з проходження іспиту» і перекладала її жестовою мовою. Цей відеозапис перекладу Інструкції можна переглянути на сайті Національної комісії зі стандартів державної мови.

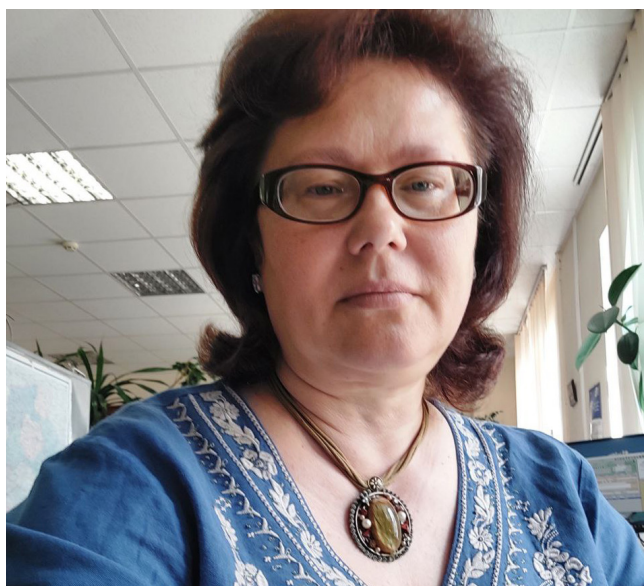
Перш за все зазначимо, що за Інструкцією іспит триває 60 хвилин і складається він з 3 частин:

- перша — тести з 30 письмових завдань, на виконання дається 30 хвилин;
- друга — переказ жестомовної розповіді (спочатку дається переклад тексту калькованим жестовим мовленням за диктором,

а потім після паузи перекладач читає цей текст вголос за паперовим зразком, одночасно перекладаючи калькованою жестовою мовою). Прослухавши двічі цей текст, здобувачу потрібно написати переказ обсягом не менше як 100 слів українською мовою, на це дається 20 хв;

- третя — власна жестомовна або письмова розповідь на одну з двох запропонованих тем, 10 хв.

Складати іспити (перезалік або підвищення рівня знань української мови) можна безліч разів, але не частіше 1 разу на 4 місяці.

Наталія ЮЩИК

А хто ж перша претендентка з порушеннями слуху, яка склала іспит з української мови? Знайомтеся: це киянка **Наталія ЮЩИК**, яка працює в архіві одного з міністерств. Наталія вдома з дитинства розмовляла російською. Під час навчання в школі та в технікумі легкої промисловості вона українську мову не вивчала, а в Університеті «Україна» на лекціях та іспитах з української мови розповідала свою тему та відповідала на запитання російською мовою, а вірніше — жестовою мовою, яку перекладачка допомагала озвучувати українською.

Коли на роботі почали вимагати сертифікат на знання української мови, у Наталії не

залишалося іншого виходу, як спробувати скласти іспит. Звісно, вона хвилювалася, бо не повністю опанувала українську мову, здебільшого розмовляла суржиком.

Коли Наталя ознайомилася з тим, як будуть проходити іспити, зрозуміла, що без перекладача не обійтись. Дуже вдячна перекладачці — Марині ЛІФЕРОВІЙ, яка їй допомагала в перекладі, заспокоювала і підтримувала в усьому.

Перш за все, Наталія отримала перелік з 90 тем, які потрібно було підготувати. На іспитах одна з цих тем надавалася комісією для відповіді.

Крім цього, було також тестування, де потрібно було вибрати правильний варіант із 30 запропонованих завдань. (До речі, до цих двох завдань, які Наталя виконувала на іспитах в кінці минулого року, у 2024 році для жестомовних осіб додали ще переказ, тест якого подається за допомогою перекладача жестової мови — про це йде мова вище у роз'ясненні про другу частину випробувань).

Отже, іспит Наталя склала і отримала можливість працювати далі на своєму робочому місці.

Пройшовши це нелегке випробування, вона налаштована оптимістично: «Не бійтеся випробувати свої сили. Поліпшуйте знання української мови, звертаючись хай навіть суржиком, і якнайбільше читайте українську літературу. Я досі вчуся, хоча це нелегко, адже з дитинства мене оточувала російська мова».

Національна комісія зі стандартів державної мови відкриває реєстрацію на іспит. Зареєструватися можна, перейшовши за посиланням exam.mova.gov.ua З Інструкціями до проведення іспитів можна ознайомитися за посиланням

<https://ips.ligazakon.net/document/RE41463?an=76>

Німеччина вітає першу глуху депутатку

21 березня німецький парламент — Бундестаг привітав свою першу глуху депутатку. Спікерка палати назвала це історичним моментом.

44-річна Хейке Хойбах приєдналася до парламенту цього тижня як член лівоцентристської соціал-демократичної партії канцлера Олафа Шольца. Хайфе має досвід роботи з промислового управління.

«Сьогодні ми насправді пишемо історію, так би мовити. У нас є перший глухий депутат, який буде працювати тут від свого виборчого округу», — сказала спікерка парламенту Бербель Бас.

Колеги-депутати в Бундестазі вітали Хойбах оплесками, махаючи руками так, як це заведено у глухих (фото).

Перекладачі німецької жестової мови

Хейке Хойбах

розміщуються поруч із Хойбах, щоб допомогти їй розуміти виступи та спілкуватися, перекладаючи те, що говорять інші депутати під час парламентських зустрічей, а також озвучують голосом її виступи.

За словами адміністрації Бундестагу, Хейке Хойбах та перекладачам виділили спеціальне місце в головній залі засідань, що є рідкістю для інших законодавців, які не мають порушень слуху.

Хойбах втратила слух на обидва вуха через інфекцію, котру перенесла у ранньому дитинстві. Вона родом з-під Аугсбурга, у неї є чоловік та дві доньки. Чоловік теж глухий, діти нормально чують і розмовляють. Сім'я спілкується жестовою мовою.

Генна терапія виліковує глухоту

11-річний хлопчик із вродженою глухотою тепер може чути звуки після того, як отримав новаторську генну терапію, яка замінює мутований ген правильною версією, повідомляє The New York Times (NYT).

«Немає звуків, які б мені не подобалися. Вони всі хороші», — через перекладача жестової мови сказав цей хлопчик, якого звали Айссам Дам.

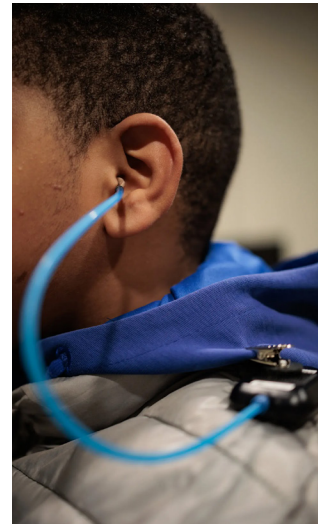
Його глухота була наслідком мутації гена під назвою отоферлін. Цей ген виробляє білок, який є ключовим компонентом у передачі звуку між внутрішнім вухом і мозком, але мутована версія гена отоферліну перешкоджає цьому процесу, впливаючи на слух близько 200 000 людей по всьому світу.

На початку жовтня минулого року Дам став першою людиною в Америці, яка отримала генну терапію отоферліном у рамках клінічного дослідження, проведеного фармацевтичною компанією Eli Lilly and Akouos, яка займається генною терапією. У Дитячій лікарні Філадельфії дослідники ввели в одне з вух Дама рідину, що містить доброякісний вірус з функціональними копіями генів отоферліну. Зокрема, вони впорснули нормальні гени в його вушну раковину, спіралеподібну порожнину у внутрішньому вусі, наповнену рідиною та вистелену волосковими клітинами, які надсилають звукову інформацію в мозок.

Генна терапія зробила свою чудодійну роботу за короткий проміжок часу — всього кілька днів, повідомляє NYT. Батько Дама сказав, що його син вловлював звуки транспорту своїм

Айссам Дам, перша людина, яка отримала генну терапію в США для лікування вродженої глухоти, у дитячій лікарні Філадельфії.

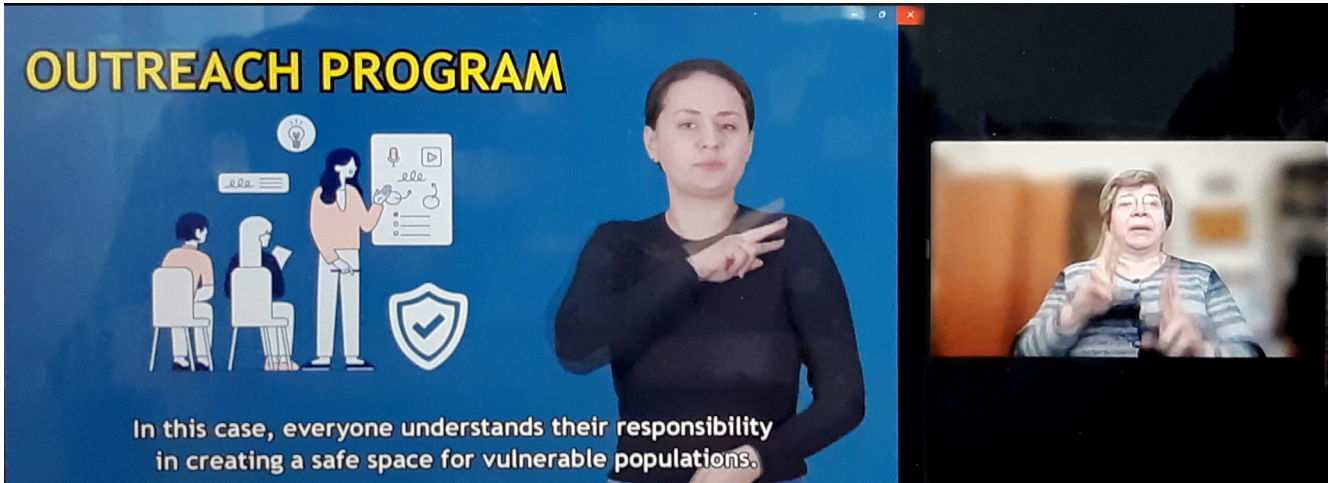
Спеціальні навушники, які використовуються для перевірки слуху Айссама. Його форма глухоти зустрічається рідко, спричинена мутацією одного гена, отоферліну.

оновленим вухом, і тепер його здатність чути «близька до нормальної».

Нещодавно в Китаї було проведено два подібні дослідження, одне з яких уже показало чудові результати. У Європі також тривають або плануються два дослідження, спрямовані на мутацію отоферліну.

NYT повідомляє, що дослідники збираються продовжити дослідження й залучити до нього молодших пацієнтів. Незважаючи на те, що цей тип генної терапії націлений на рідкісний тип мутації у внутрішньому вусі, він також відкриває можливість лікування інших форм вродженої глухоти та дозволяє глухим дітям чути.

Фото Ханни Баєр для The New York Times

Проект Асоціації глухих Румунії: пропозиція співпраці

31 січня 2024 року на пропозицію виконавчого директора Асоціації глухих Румунії Богдана Аніческу відбулася зустріч з керівництвом Центрального правління УТОГ і працівниками відділу організаційної та видавничої роботи ЦП УТОГ у режимі відеоконференції.

На зустрічі Богдан Аніческу презентував проєкт за темою «Насильство і особливості комунікації». Суть проєкту полягає у запобіганні сексуального насильства та наданні допомоги глухим особам, які постраждали у результаті насильства. Об'єктом даної проблеми є глухі українці (хоча і не лише вони), які рятуючись від війни шукають прихисток в інших країнах, зокрема в Румунії. І хоча половина українських глухих біженців проходить Румунію транзитом, багато хто залишається у цій країні.

Відтак, Асоціація глухих Румунії від початку війни в Україні надає конкретну допомогу: організовує навчання з вивчення румунської жестової мови та забезпечення гуманітарною допомогою.

Маючи знання лише української жестової мови і не знаючи словесної румунської мови

глухі українці можуть стати жертвами сексуального домагання, насильства при пошуках, наприклад, роботи.

Тому першою частиною румунського проєкту є підготовка відеоролика українською жестовою мовою про види і форми сексуального насильства, шляхи його запобігання та отримання допомоги у разі потрапляння у кризові ситуації. Наступною частиною проєкту стануть інформаційний посібник та брошура з даної тематики, які будуть розповсюджені серед глухих українців, які наразі мешкають на території Румунії.

Таким чином, Українське товариство глухих приймає пропозицію щодо співпраці у проєкті.

“ Половина українських глухих біженців проходить Румунію транзитом, багато хто залишається у цій країні „

За посиланням <https://www.hortidaily.com/article/9598730/jamaica-twenty-students-with-hearing-impairments-certified-in-greenhouse-production/>

На Ямайці глухі студенти навчалися за програмою сільського господарства

Група з двадцяти студентів з порушеннями слуху успішно закінчила навчання за програмою кліматично розумного тепличного виробництва на Ямайці. Програма була спрямована на розширення можливостей спільноти глухих і сприяння інклюзивності у сільськогосподарському секторі. Глухі студенти відкрили новий шлях, успішно завершивши цю 10-тижневу навчальну програму в Карибському християнському центрі для глухих (CCCD) у Нокпатріку на острові Ямайка.

Програма була спільним проектом між Управлінням розвитку сільського господарства (RADA) та Ямайським Червоним Хрестом, знаменуючи значний крок до інклюзивності в галузі сільського господарства.

Це інтенсивне навчання дозволило студентам отримати сертифіковані навички тепличного виробництва, вирощування сільськогосподарських культур, боротьби зі шкідниками, безпечного використання пестицидів та управління сільськогосподарським бізнесом.

Із закінченням навчання 2 лютого студентів привітав Франклін Віттер, державний міністр сільського господарства, рибальства та гірничої промисловості Ямайки. Віттер підкреслив їхню життєво важливу роль у зміцненні продовольчої безпеки та підвищенні добробуту громади. Тепличне виробництво, яке є основним напрямком навчання, забезпечує контрольоване середовище для цілорічного вирощування рослин, що є корисним у сучасній сільськогосподарській практиці, яка

надзвичайно залежить від клімату. Крім того, ця ініціатива — це не просто навчальна програма, а подолання бар'єрів, інтеграція людей із фізичними вадами в ключові сільськогосподарські сектори.

Карибський християнський центр для глухих, займаючи 50 акрів землі, бере участь у різноманітній сільськогосподарській діяльності. Незважаючи на нещодавні невдачі, пов'язані з пандемією COVID-19 і посухою, компанія модернізувала свою систему водопостачання та зрошення, щоб використовувати сонячну енергію, що відображає її прихильність екологічним практикам. Ця ініціатива є маяком надії, який освітлює шлях до майбутнього, де кожен, незалежно від своїх фізичних проблем, зможе зробити значний внесок у життя своєї громади та світу загалом.

Чи буде нашою Європа?

Колишній голова Українського товариства глухих **Юрій МАКСИМЕНКО** був не лише хорошим організатором та ідейним натхненником у справах УТОГ, а й літературно обдарованою людиною. До 85-ї річниці з дня його народження, яка відзначатиметься 19 травня, редакція розпочинає друк його спогадів про міжнародну діяльність УТОГ

Українське товариство глухих є постійним та повноправним членом ВФГ з 1959 року, а 1963 року було нагороджено дипломом ВФГ за значний внесок у вирішення проблем реабілітації глухих.

На жаль, ми не маємо письмових оповідань очевидців ні про те, як створювалася сама ВФГ, ні як приймали до її членів УТОГ. Тому, поки ще свіжі в пам'яті події, я хотів би хоча б конспективно розповісти, як створювалася Європейська федерація глухих.

Ідея створення Європейської федерації глухих виникла вже давно, і для цього були свої причини. Справа в тому, що Всесвітня федерація глухих, незважаючи на всю привабливість цього проекту, є дуже величезним господарством, що об'єднує національні організації з різним рівнем розвитку і з різним набором внутрішніх проблем. Тому Всесвітні конгреси ВФГ проводяться лише один раз на 4 роки, а засідання виборного органу ВФГ — його правління — хоч і проводилися регулярно, але також охоплювали лише незначне коло питань. Через це у складі ВФГ та під її егідою невдовзі після її створення почали виникати Регіональні секретаріати ВФГ, які об'єднують національні товариства глухих груп країн певного регіону. Так з'явився Європейський союз глухих, куди увійшли національні товариства глухих Західної

Європи, та Регіональні секретаріати товариств глухих країн Тихого океану, Америки, Африки.

Ані товариства глухих національних республік колишнього Радянського Союзу, ані товариства країн колишнього соціалістичного табору (Болгарії, Угорщини, Східної Німеччини, Польщі та Чехословаччини) до Європейського союзу глухих не входили і тривалий час залишалися поза контактами із товариствами Західної Європи.

Як свідчив голова Союзу глухих Болгарії Васил Панев, який довгий час був членом Бюро і віце-президентом Всесвітньої федерації глухих, проти входження товариств глухих СРСР та країн соціалістичного табору до Європейського союзу глухих категорично заперечував суто з політичних мотивів тодішній генеральний секретар — Ч. Магаротто. І, схоже, вплив

“Поки ще свіжі в пам'яті події, я хотів би хоча б конспективно розповісти, як створювалася Європейська федерація глухих.”

В. Панєв, Ю. Максименко, перекладачка А. Курашева

Ч. Магаротто був настільки сильним, що його не зміг подолати навіть Павло Сутягін, який до кінця 1970 р. очолював Всеросійське товариство глухих і також був свого часу віце-президентом ВФГ і вирізнявся винятковою пробивною силою.

У такій ситуації товариства глухих країн Східної Європи почали обмінюватися досвідом і координувати свої дії самостійно. Початком такої координації було проведення у 1968 р. у Москві симпозиуму керівників товариств глухих соціалістичних країн за участю представників Болгарії, НДР, Угорщини, Монголії, Польщі, Румунії, СРСР та Югославії.

Саме на цьому симпозиумі керівники наших товариств уперше по-справжньому познайомилися один з одним, обмінялися досвідом роботи кожного товариства та домовились про умови обміну делегаціями. Останнє було важливо, адже за відсутності у товариств своєї валюти при виїзді делегації за кордон вона не могла оплачувати власним коштом харчування та проживання в готелі. Тому було вирішено, що оплату цих витрат буде здійснювати сторона, що приймає, а сторона, що делегує, у своїй національній валюті

оплачує тільки вартість проїзних квитків туди і назад. Таке рішення повністю виключало використання валюти, що конвертується, і дуже скоро позитивно вплинуло на розширення культурних зв'язків між організаціями.

Після симпозиуму було кілька неофіційних зустрічей керівників товариств, на яких було обговорено питання підготовки до чергового конгресу ВФГ. А друга офіційна нарада керівників товариств глухих країн Східної Європи відбулася лише у грудні 1988 року у Берліні. Тут також відбувся обмін накопиченим досвідом роботи та було вирішено подібні зустрічі зробити регулярними. При цьому чергову зустріч доручили організувати Українському товариству глухих.

На зустріч у Києві у вересні 1990 року, крім керівників товариств глухих Росії, Білорусії, Болгарії, Угорщини, НДР, Польщі, Чехословаччини та Румунії нами були запрошені також керівники братніх товариств усіх інших республік колишнього СРСР, які на той час ще не були членами ВФГ. Не всі з них з різних причин змогли приїхати, проте форум вийшов представницьким, а сама розмова про шляхи подальшої реабілітації глухих у наших країнах цікавою.

Далі буде

Творча Наталя

Миколаївська ТО УТОГ пишається своїми людьми. Вони талановиті, працьовиті, відповідальні. Серед них є творча особистість — **Наталя САЛАМАНДРА**

Змалечку Наталя — постійна учасниця художньої самодіяльності. Вона творча, енергійна, феєрична. Ідеї проведення творчих заходів Наталя втілює залюбки: підбирає реквізити для сценок, костюми, продумує режисуру номера, декорації.

Наталя має двох дорослих дочок, які працювали перекладачками жестової мови. Наразі одна з дочок — Олена працює вчителькою у Миколаївській спеціальній школі № 6 для дітей з порушеннями слуху.

17 лютого 2024 року у Миколаївському будинку культури УТОГ Наталя Саламандра організувала та провела розважально-ігровий захід до Дня закоханих.

Завдяки гарним організаторським здібностям Наталі готуються нові цікаві заходи в Миколаївській ТО УТОГ. Вона збрала навколо себе самовідданих активістів і планує свята на весну.

Вітаємо з ювілеєм та високою нагородою!

В унікальний день, який випадає лише раз на чотири роки, 29 лютого, відзначила ювілейну дату директорка Херсонського УВП УТОГ
Олександра Михайлівна ЩЕРБИНА

Шановна Олександро Михайлівно!

Шлемо наші сердечні привітання з високою відзнакою Вашого багаторічного внеску у нашу спільну справу та з нагоди ювілейної дати з дня Вашого народження!

Щиро бажаємо, щоб швидше минуло лихоліття, настав такий омріяний і довгоочікуваний мир і щоб все, що Ви задумали, стало реальністю.

Хай Ваша наполегливість і відповідальний підхід до справи допомагають Вам успішно подолати всі перепони і домогтися поставлених цілей у житті та праці.

Нехай у Вашому домі, у серці і в душі завжди панують взаєморозуміння, оптимізм і щастя, а успіхи в усіх справах і міцне здоров'я нехай будуть вашими вірними супутниками на довгому життєвому шляху!

*З повагою
президія Центрального правління
Українського товариства глухих,
Рада директорів підприємств УТОГ,
Рада голів обласних організацій УТОГ,
президія правління Миколаївської організації
УТОГ та голова Херсонської ТО УТОГ.*

Народилася Олександра Михайлівна на Івано-Франківщині, у мальовничому місті Городенка Коломийського району. В ранньому дитинстві через захворювання на кір частково втратила слух, але навчалася у масовій школі. Після її закінчення, у 1982 році вступила до технічного училища у Івано-Франківську, де здобула професію швачки і працювала за фахом на швейній фабриці у Коломії. У 1983 році стала студенткою механічного факультету Київського технологічного

інституту легкої промисловості, по закінченні якого у 1989 році отримала диплом інженера-механіка швейного обладнання. За направленням ЦП УТОГ Олександра Михайлівна почала працювати на Херсонському УВП УТОГ контролером швейних виробів, надалі була майстром розкрійного цеху, технологом, майстром швейного цеху, заступником директора з УВР. З 1 жовтня 2021 року була призначена виконувачкою обов'язків директора Херсонського УВП УТОГ, а з грудня

цього ж року працює на посаді директорки.

Після початку повномасштабної агресії росії та окупації Херсона російськими військами Олександрі Михайлівні виїхала до рідної Городенки, де вона з родиною знаходилася весь час, поки Херсон перебував під окупацією. Проте вона турбувалася про збереження майна підприємства, постійно підтримувала зв'язки з працівниками підприємства та мешканцями гуртожитку у Херсоні, які залишилися під окупацією. Після звільнення міста Олександра Михайлівна кілька разів відвідувала Херсонське УВП і гуртожиток, де разом зі своїм чоловіком і глухими мешканцями гуртожитку ремонтувала пошкоджене нерухоме майно підприємства. У червні 2023 року вона остаточно повернулася до Херсона, а з 6 листопада того ж року відновилася на посаді керівниці підприємства і продовжує його господарську діяльність з надання нерухомого майна в оренду і послуг з проживання у гуртожитку УТОГ.

Завдяки її активній роботі нерухоме майно УТОГ, яке було передане Херсонському УВП УТОГ, майже не пошкоджене бойовими діями, не втрачене і не вкрадене. Наразі директорка підприємства проводить звірку заборгованості з контрагентами, звільняє кімнати гуртожитку від мешканців-колаборантів, які виїхали до росії, і впорядковує фінанси підприємства. Очікується, що як тільки бойові дії будуть перенесені далі від міста, буде відновлено виробничу діяльність підприємства.

З урахуванням сумлінної багаторічної праці Олександри Михайлівни на Херсонському УВП УТОГ, її значного особистого внеску у його розвиток і зміцнення, у збереження майна підприємства у теперішній складний час війни і пережитої окупації, а також у зв'язку з 60-річчям від дня народження президія Центрального правління УТОГ 21 лютого 2024 року прийняла рішення нагородити ЩЕРБИНУ Олександрю Михайлівну відомчою відзнакою УТОГ «За заслуги».

Віншуємо з ювілеєм!

13 березня 2024 року Миколаївська обласна організація УТОГ щиросердо вітала з прекрасним 60-річним ювілеєм завідувачку гуртожитку Миколаївського УВП УТОГ **Тетяну КРИВИЦЬКУ**.

Близько 37 років вона працює в системі УТОГ і допомагає глухим вирішувати різноманітні соціально-побутові питання.

Колектив організації віншує її з таким чудовим святом радості та мудрості:

Спинити час ніхто не в змозі.

І грає ліс, і квітне сад.

На вашім сонячнім порозі

З'явилось мудрих 60.

Ваш ювілей — поважна дата

Про це нагадувать не слід,

А ліпше — щиро побажати

Здоров'я, щастя й довгих літ.

Щоб завжди Ви жили у мирі

У колі рідної сім'ї,

І хай пісні веселі й щирі

Вам знов співають солов'ї!

Миколаївська обласна організація УТОГ

З ювілейним, 85-м днем народження!

У чудовий день початку календарної весни, 6 березня, відзначила поважну ювілейну дату Почесна членкиня УТОГ, колишня голова Вінницької обласної організації УТОГ **Василина Тихонівна КРИКЛИВА**

Вельмишановна Василю Тихонівно!

Щиро вітаємо Вас з ювілейним, 85-м днем народження!

У такий знаменний день з усього серця хочемо побажати Вам довго жити у міцному здоров'ї, зберігати притаманний Вам оптимізм і силу духу, насолоджуватися кожною миттю нашого такого непростого, але чудового життя. Нехай Ваші близькі і друзі незмінно оточують Вас теплом, любов'ю і турботою, дарують радість спілкування.

Нехай енергія і гарний настрій не покидають Вас, а мир і злагода якнайшвидше запанують у нашій рідній Україні!

*З повагою
президія Центрального правління Українського товариства глухих, Рада голів обласних організацій
УТОГ, президія правління і колектив Вінницької обласної організації УТОГ,
колектив Вінницького УВП УТОГ, Всеукраїнська та Вінницька обласна ради ветеранів УТОГ*

Василина Тихонівна народилася 1939 року на Вінниччині, у селі Крушинівка Бершадського району, у родині колгоспника. Але дитину спіткало лихо: після тяжкої хвороби у сім років вона втратила слух. Мати, не знаючи, що робити з глухою донькою, до 10 років протримала її вдома і лише 1949 року Василина потрапила до Бершадської спецшколи для глухих дітей. Провчилася вона тут 6 років, а згодом її направили ученицею швачки

на Вінницький навчально-виробничий комбінат УТОГ. За 10 місяців вона опанувала навичками роботи швачки-мотористки. Проте незабаром кмітливій і беручкій до роботи дівчині доручили складнішу та відповідальнішу роботу, призначивши її майстром швейного цеху масового пошиття.

У 1957 році Василина Тихонівна перейшла на роботу на Вінницьку швейну фабрику імені Володарського, де працювала до 1974

року. Вона проводила для глухих політінформації, читання газет, розповідала про прочитані книги. Завдяки небайдужості й активності її помітили в облорганізації УТОГ та запросили працювати художнім керівником Будинку культури УТОГ. Але робота у вечірній час не давала можливості приділяти увагу сім'ї та маленьким синам, тому Васирина Тихонівна змушена була звільнитися з роботи у БК УТОГ та перейти на Вінницьке УВП УТОГ обліковцем фарбувально-оздоблювальної ділянки, де вона працювала до 1986 року.

Все частіше помічала, що знань, здобутих у школі та шляхом самоосвіти, мало, тому почала вечорами відвідувати Вінницьку середню вечірню школу. Здобувши середню освіту, вступила до Політехніку при Ленінградському відновлювальному центрі ВОГ на відділення «Правознавство та облік у системі соціального забезпечення», яке закінчила з відзнакою 1985 року, отримавши спеціальність юриста.

Василині Тихонівні дуже подобалася робота на УВП. Любила вона і своє підприємство, і людей, з якими ділила всі радості й труднощі.

Але знаючи її принциповість та відповідальність у роботі, у 1986 році, при проведенні обласної звітно-виборчої конференції, В.Т. Крикливій запропонували балотуватися на посаду голови Вінницької обласної організації УТОГ. І вона, яка не мислила життя без свого підприємства, піддалася на вмовляння, хоч серце рвалося назад — на УВП. На новому місці роботи проблем вистачало. Взяти хоча б Будинок культури, де знаходилися і кабінети працівників облорганізації — це були холодні приміщення без найнеобхідніших зручностей. Непривабливий вигляд мала будівля БК й зовні. От і взялася Васирина Тихонівна насамперед за проведення опалення та каналізації у будівлі БК. Налагодили тепlopостачання, капітально відремонтували

БК, де стали проводити все більше заходів для глухих.

На колишньому місці роботи — Вінницькому УВП, Васирина Тихонівна була частим гостем, але приходила сюди не просто подивитися, як працює підприємство, а взнати, чим йому треба допомогти. Адже й облорганізація, і підприємство діяли спільно, разом проводили різні заходи, обговорювали проблеми виробництва та питання побуту глухих. Разом зверталися вони до місцевої влади та до обласного відділення Фонду захисту інвалідів за допомогою і підтримкою. А коли настали дуже важкі часи, і нестача фінансів змусила облорганізацію шукати шляхи поповнення коштів, Васирина Тихонівна однією з перших відкрила при облорганізації мале підприємство, яке давало кошти на утримання організації та здійснення статутної діяльності.

Часто бувала Васирина Тихонівна в територіальних організаціях УТОГ, перевіряла їхню роботу, проводила збори, знала в обличчя практично всіх членів Товариства. Відвідувала й спеціальні заклади освіти, дбала про працевлаштування випускників з порушеннями слуху, зверталася до місцевої влади у розв'язанні багатьох важливих питань.

Василина Тихонівна завжди брала активну участь у громадському житті Товариства, у діяльності керівних органів УТОГ, була членом ЦП УТОГ, активно працювала у складі його президії.

Її працю високо оцінено: 1996 року їй надано звання «Почесний член УТОГ», вона неодноразово нагороджувалася грамотами президії Центрального правління Товариства.

І сьогодні, перебуваючи на заслуженому відпочинку, вона не втрачає зв'язку з Товариством, а працівники підприємства та облорганізації УТОГ завжди з теплотою згадують роки її роботи в нашому Товаристві.

У цей ювілейний день прийміть наші щирі вітання!

Раїса Іванівна ШЕЛЕСТ відзначила свій 85-річний ювілей. Вже понад 20 років вона на заслуженому відпочинку, але швидкоплинний час не стирає пам'ять про її сумлінну працю на благо глухих людей. Її добре знають і пам'ятають в рідному колективі апарату Центрального правління УТОГ, де вона працювала понад 20 років

Шановна Раїсо Іванівно!

У цей святковий день прийміть наші щирі вітання з поважною ювілейною датою!

З усього серця зичимо Вам міцного здоров'я, сил і енергії. Нехай у рідній Україні швидше запанує мир, у всьому завжди буде добро, любов і злагода!

Щасливого Вам довголіття, душевного спокою, бадьорого настрою та наснаги до життя!

*З повагою
президія Центрального правління Українського товариства
глухих, Всеукраїнська та Київська ради ветеранів УТОГ,
керівництво та колектив апарату
Центрального правління ГО «УТОГ»*

Свій трудовий шлях Раїса Іванівна розпочала після закінчення школи і курсів машинопису і певний час шукала своє покликання і дорогу в житті.

Доленосним стало рішення стати перекладачем жестової мови. Цьому сприяло те, що Раїса змалечку спілкувалася з глухою сестрою і вже мала навички, необхідні перекладачу. Так у 1962 році вона почала навчатися на Курсовій базі Українського товариства глухих на курсах з вивчення жестової мови і здобула спеціальність перекладача-дактилолога.

З цього часу вся її трудова діяльність пов'язана з УТОГ. Після закінчення навчання вона залишилася працювати на Курсовій базі УТОГ

спочатку перекладачем-дактилологом, а потім — викладачем жестової мови.

З 1979 року розпочалася інша сторінка її біографії — вона працювала інструктором-перекладачем виробничого навчання компактної групи глухих виробничо-експериментального взуттєвого об'єднання «Київ», а з 1981 року перейшла на роботу в апарат ЦП УТОГ: спочатку була інструктором відділу слухової, трудової і соціальної реабілітації глухих, а потім — перекладачем-дактилологом секретаріату президії Центрального правління УТОГ.

Не рахуючись з власним часом і силами, вона завжди була поруч з першим керівником Товариства — Максименком Юрієм Петровичем

та іншими глухими фахівцями УТОГ, допомагаючи їм висококваліфікованим перекладом при вирішенні багатьох важливих проблем під час складних багатоденних поїздок, виснажливих дебатів у Верховній Раді України, перемовин у багатьох високопосадовців, коли йшла мова не лише про захист прав та інтересів глухих людей, а й про долю всього Товариства.

У 1983 році Раїса Іванівна брала активну участь у підготовці та випуску методичних рекомендацій з вивчення мінімуму дактильно-жестової мови чуучими спеціалістами установ та підприємств УТОГ, а також пізнооглухлими членами Товариства, а у 1987 році — у підготовці азбуки жестів з найбільш уживаних слів.

Притаманні їй дисциплінованість, чіткість і відповідальність, поєднанні з професіоналізмом перекладача і знанням психології глухих, принесли Раїсі Іванівні визнання і повагу не лише колег, а й працівників і керівників різних організацій та установ, що співпрацюють з УТОГ. За багаторічну сумлінну працю вона нагороджена медалями «Ветеран праці», «На відзнаку 1500-річчя Києва», Почесною грамотою Верховної Ради України, Почесною грамотою Міністерства праці та соціальної політики України, почесними грамотами президії ЦП УТОГ, а найвищою нагородою стало звання «Почесний член УТОГ».

Нехай добро повернеться сторицею!

У Волинській обласній організації УТОГ є чимало талановитих людей, які радують своєю творчістю — працюючі працівники, обдарована молодь, енергійні ветерани. Про них не шкодувала гарних і теплих слів давня дописувачка нашої газети, інструкторка-методистка у справах глухих Волинської обласної організації УТОГ **Марія ВЕРКО**.

Вона тривалий час була керівником корпункту газети «Наше життя». На сторінках газети, починаючи з 1997 року, друкували її матеріали з історії становлення і розвитку Волинської обласної організації УТОГ, нариси про кращих людей нашого Товариства.

А ще вона надає дійову допомогу членам УТОГ у вирішенні їх соціально-побутових питань, організації подвірних обходів, в організації і проведенні культурно-масових заходів та заходів обласного значення.

Працюючи в обласній організації УТОГ не один рік, вона з такою повагою і любов'ю ставилася до всіх, що цілком очікувано в день її ювілею все це повернулося їй сторицею. Тож і міська влада відзначила її сумлінну багато-

річну працю й активну громадську діяльність особистим привітанням від міського голови.

З радістю приєднуємося до цих привітань і зичимо пані Марії й надалі знаходити час і насагу для творчості, радити життю, яким би суворим воно не було.

Попри все життя триває і нехай воно буде мирним, радісним, щасливим! Міцного здоров'я Вам, шановна пані Маріє, незмінного оптимізму, більше приємних сюрпризів і маленьких радощів життя!

З любов'ю газета «Наше життя»

Збірна України вперше в історії очолила командний залік

Президент Володимир Зеленський особисто привітав українську дефлімпійську збірну, яка на XX зимових Іграх у Туреччині завоювала

19 медалей і вперше в історії очолила командний залік.

Президент наголосив, що для нього честь відзначати сьогодні українських спортсменів, які вперше за роки незалежності України виграли загальнокомандний залік на зимових Іграх.

«Ви додаєте Україні гордості, можливості пишатися людьми, силою українців та потужних українських досягнень», — сказав Зеленський.

Глава держави зауважив, що такі результати сприяють поверненню уваги до України у складний час війни.

«І кожен, хто здобуває повагу світу до українського характеру та Української держави, допомагає всім нам. Допомагає народу вистояти. Допомагає вистояти нашим бійцям на фронті в боротьбі за нашу незалежність», — акцентував глава держави.

На XX зимових Дефлімпійських іграх збірна команда України у складі 36 спортсменів здобула на 8 нагород більше, ніж на попередніх іграх. Відтак збірна України вперше стала сві-

товим лідером у загальнокомандному заліку за кількістю золотих нагород.

Зеленський вручив спортсменам ордени «За заслуги» I, II та III ступенів, княгині Ольги II та III ступенів і медалі «За працю і звитягу» і наголосив, що спільна українська перемога, за яку наші хлопці й дівчата віддають життя на фронті і яка обов'язково буде, складається і з таких важливих перемог.

Усі вони молодці!

Приємно було дивитись, як в урочистій обстановці Президент України Володимир Зеленський привітав наших дефлімпійців — переможців на XX зимових Іграх 2023 року. Вони здобули так багато — 19 нагород: **10 золотих, 5 срібних та 4 бронзових!**

Пишаємось, що наша збірна команда України у всіх видах спорту досягла перемоги. Спортсмени завзято тренувалися, боролися і вигравали, незважаючи на тяжке становище і

воєнний стан в Україні. Усі вони молодці!

Бажаємо нашим дефлімпійцям і надалі міцного здоров'я, великих успіхів, завжди бути у відмінному настрої та у гарній формі. Ні за що не здаватися!

Слава українській збірній команді! Слава Україні!

*З дружнім привітом уболівальниці —
**Г. КУЛАКОВА, О. ТАРАСОВА,
І. НЕКРАСОВА***

«Кавова кантата» — для глухих

Хоча Київський національний академічний театр оперети знаходиться зовсім близько від офісу Центрального правління УТОГ і під час повітряних тривог вони користуються однією й тою ж станцією метро «Олімпійська», глухі відвідувачі в театрі раніше практично не бували, адже мистецтво оперети для них, на жаль, недоступне. Вірніше, було недоступне, але завдяки експерименту, який розпочався у березні за ініціативи театру оперети, вже дві групи осіб з порушеннями слуху мали щасливу нагоду насолодитися виставою «Кавова кантата» у супроводі перекладачки жестової мови Марини Ліферової. Надалі тут планується щомісяця запрошувати глухих глядачів на виставу з перекладом жестовою мовою.

Отже, відвідавши виставу, особи з залишками слуху мали можливість почути твори Баха, а тим, хто не чує, Марина Ліфєрова прагнула якнайточніше передати тональність музики та зміст вистави.

Поринання в атмосферу 18 сторіччя й у вирій кавових пристрастей не завадила навіть

повітряна тривога. Добре, що вона тривала недовго, і глядачі з порушеннями слуху нарівні з іншими цінителями оперети дивилися виставу і отримали незабутні емоції, насолодилися старовинними рухами балету, занурилися в історичні перипетії, які нагадали про те, як українські козаки подарували каву Європі... Глядачі мали нагоду відчувати навіть аромати 18 сторіччя, адже в залу всі проходять через «коридор часу», де актори театру зустрічають глядачів зі справжніми свічками в канделябрах.

Крім цікавої вистави, була ще й невеличка вікторина, у якій за правильну відповідь глядачі отримували подарунок. І серед глухих були такі знавці, які теж показали свою ерудицію й отримали призи.

Як зізнавалися глядачі, завдяки театральним чарам вдалося навіть забути про те, що у нас війна. І лише слова ведучого в кінці: «Слава Україні!» та дружна відповідь глядачів: «Героям слава!» повернули всіх у реальність.

Спілкування без бар'єрів

Адміністративний персонал муніципальних закладів культури Києва почали навчати жестової мови. Таке навчання вже пройшли і першими склали іспит працівники музеїв та бібліотек

Про це повідомляє Департамент культури КМДА.

Створення безперешкодного середовища для всіх без винятку груп населення у Департаменті називають важливим, тому організували такий курс за підтримки Уповноваженої КМР з прав осіб з інвалідністю Лесі Петрівської та Українського товариства глухих.

Наступною чергою, починаючи з квітня, за підтримки УТОГ навчання пройдуть представники театрів, мистецьких шкіл, культурних центрів та кластерів.

«Ми щиро дякуємо учасникам за небайдужість та намір створити більш комфортні умови для відвідування закладів культури людьми з інвалідністю, а також талановитим викладачам жестової мови з УТОГ за вашу невтомну

працю й Уповноваженій Київської міської ради з прав осіб з інвалідністю — за допомогу та сприяння в організації такого важливого проєкту!» — додали в Департаменті культури.

«Кавова кантата» — для глухих 32 стор.

